

Sygn. akt I C 1175/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2019r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Myśliwiec

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Lucyna Szeredy

po rozpoznaniu 6 czerwca 2019 r. w J.

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego - Subfunduszu KI 1 z siedzibą w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

Sygn. akt I C upr. (...)

Uzasadnienie wyroku z dnia 6 czerwca 2019 r.

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty – Subfundusz KI 1 z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego M. S. zasądzenia kwoty 323,91 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

Uzasadniając żądanie pozwu wskazał, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej z (...) S.A. nabył przysługującą wobec pozwanego wierzytelność, wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 17.04.2008 r. Dochodzona kwota - objęta dokumentami księgowymi wystawionymi przez wierzyciela pierwotnego – pomimo wezwania pozwanego do zapłaty, nie została uregulowana.

W piśmie procesowym z dnia 14 maja 2019 r. (k.72) powód sprecyzował, że dochodzona wierzytelność dotyczy kary za rozwiązanie umowy w okresie podstawowym i wynika z noty obciążeniowej nr (...).

Powyższe żądanie powoda zostało uwzględnione nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym o sygn. VI Nc – e (...).

W sprzeciwie od tego orzeczenia pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości, zarzucając, że powód nie przedstawił żadnych dowodów na istnienie i nabycie dochodzonej wierzytelności, a nadto podniósł zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty – Subfundusz KI 1 z siedzibą w W. zawarł w dniu 3 marca 2017 r. umowę przelewu wierzytelności z (...) S.A. z siedzibą w W., w ramach której nabył m.in. wierzytelność wobec M. S. na kwotę

278,65 zł (kserokopia wyciągu z umowy przelewu– k. 27-33, wyciąg z załącznika do umowy cesji w zakresie lp. (...)– k.34, kserokopia oświadczenia (...) S.A. z 20.03.2017 r. -k.36).

Pozwany M. S. zawarł w dniu 17 kwietnia 2008 r. z (...) S.A. umowę abonencką o kodzie oferty (...), w ramach której operator świadczył usługi w zakresie dostarczania programów telewizyjnych oraz w zakresie udostępnienia dekodera. W dniu 12.03.2013 r. pozwany zawarł kolejną umowę z (...) S.A. której termin obowiązywania przewidziano na 29 miesięcznych okresów rozliczeniowych. Jej przedmiotem był pakiet familijny HD. Jednocześnie z zawarciem umowy pozwany pokwitował odbiór dekodera (kserokopia umowy z 17.04.2008 r. – k.55 i umowy abonenckiej (...) wraz z protokołem odbioru sprzętu udostępnionego – k.57-59).

W dniu 18 kwietnia 2016 r. (...) S.A. wystawił wobec pozwanego dokument w postaci noty obciążeniowej o nr (...) na kwotę 278,65 zł z tytułu rozwiązania umowy w okresie podstawowym (kserokopia kopii noty obciążeniowej – k.62).

Pismem z dnia 12.10.2016 r. (...) S.A. poinformował pozwanego o anulowaniu kary umownej naliczonej mu z tytułu niezwróconego sprzętu (dowód: pismo (...) S.A. – k.69).

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o wskazane wyżej dokumenty (potwierdzone za zgodność - ich kserokopie), których autentyczność nie budziła zastrzeżeń Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie pozwu nie zasługuje na uwzględnienie w jakiegokolwiek części.

Powód wywodzi swoje roszczenie z faktu skutecznego nabycia wymagalnej wierzytelności przysługującej wobec pozwanego M. S. pierwotnemu wierzycielowi – (...) S.A. (art. 509 k.c.). Powód – zgodnie z regułą rozkładu ciężaru dowodu, wyrażoną w art. 6 k.c. zobligowany był wykazać nie tylko fakt zawarcia umowy cesji, lecz – wstępując w prawa i obowiązki cedenta – analogicznie jak on, dla skuteczności zgłoszonego powództwa zobowiązany był wykazać istnienie określonej wierzytelności.

W sytuacji, gdy pozwany wyraźnie zakwestionował zasadność całej dochodzonej w pozwie kwoty, to obowiązkiem powoda – jako następcy operatora telekomunikacyjnego było wykazać, w jaki sposób wyliczył karę umowną za zerwanie umowy, a w tym czy prawidłowo pomniejszył ją o czas trwania umowy, i czy w ogóle zostały spełnione przesłanki do obciążenia nią pozwanego.

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego – zdaniem Sądu - nie dają podstawy do stwierdzenia, że w chwili przelewu, cedentowi przysługiwała opisana w pozwie wierzytelność. Powód nie przedstawił bowiem dowodów pozwalających ustalić, że zostały spełnione przesłanki do naliczenia pozwanemu takiej kary. Jak wynika bowiem z treści łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, którego element stanowią również postanowienia regulaminu świadczenia usług (k.60-61), pozwany byłby zobowiązany do uiszczenia kary umownej, gdyby do rozwiązania umowy doszło w okresie podstawowym, w warunkach przewidzianych w pkt. 13 umowy (k.58). Tymczasem w materiale dowodowym brak dokumentów na okoliczność wypowiedzenia/rozwiązania umowy z pozwanym, nie wiadomo w jakim trybie i terminie doszło do zakończenia umowy.

Należy pamiętać, że sam fakt cesji wierzytelności nie może stawiać nabywcy w lepszej sytuacji procesowej, aniżeli gdyby roszczenia dochodził pierwotny wierzyciel, stąd też w omawianym zakresie dla uznania zasadności żądania kary umownej koniecznym było wykazanie, że zaktualizowały się przesłanki jej naliczenia.

Z treści pozwu wynika, że roszczenia powoda wywodzą się z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Powód nie precyzuje z której umowy, ale w drodze domniemania faktycznego należy przyjąć, że z umowy późniejszej, tj. zawartej w dniu 12.03.2013 r. Podkreślić należy, że dla ustalenia zasadności obciążenia pozwanego karą umowną, jak też zweryfikowania wysokości kary konieczne jest ustalenie, w jakim trybie i terminie doszło do rozwiązania umowy. Wiadomym jest, że okres podstawowy został określony na 29 miesięcy, a zatem trwał najdalej do sierpnia 2015 r. Zaoferowane przez powoda dowody nie wskazują, aby w tym okresie miało miejsce rozwiązanie umowy, a wątpliwości

w tym zakresie pogłębia fakt, że nota obciążeniowa została wystawiona w 8 miesięcy później, tj. dopiero w kwilaniu 2016 r.

Stosownie bowiem do brzmienia art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016. (...).t.) w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem ulgi jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe. Ulga ta jest pomniejszana o jej proporcjonalną wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

Jak wynika z treści umowy podpisanej w dn. 12.03.2013 r. pozwanemu przyznano ulgę w wysokości 648 zł. Skoro jednak nie wiadomo, czy do rozwiązania umowy doszło z winy abonenta w drodze jednostronnego oświadczenia operatora o wypowiedzeniu w okresie podstawowym, a także nie jest znany czas trwania umowy, żądanie pozwu należy uznać za nieudowodnione tak co do zasady, jak i co do wysokości.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016. (...).t.) w zw. z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. w zw. z art. 509 k.c. orzeczono jak w pkt. I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje podstawę prawną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c.